

جهانبان، جهان از سخن آفرید
به گفتن شد این آفرینش پدید
ز هر آفریده سخن برتر است
سخن ز آفرینش، بهین گوهر است
به هرکس که نیروی گفتار بیش
بدین نام نامی، سزاوار بیش
سخنگو ندارد به دل بیم مرگ
سخن مرگ را آهنین پتک و ترگ
زبان سخن دان یکی خنجر است
که گه نوشزا، گه سرنگ آور است
همه نوش آن، آن دانا روان
همه زهر آن، بهر نابخردان
نمرد و نمیرد کسی کش سخن
بود مایه جان و نیروی تن
نه در خاک ماند سخن های پاک
تن پاک گوینده، گو شو به خاک

فتحعلی خان صبا